

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 104/10
Λουξεμβούργο, 14 Οκτωβρίου 2010

Απόφαση στην υπόθεση C-280/08 P
Deutsche Telekom AG κατά Επιτροπής

Το Δικαστήριο επιβεβαιώνει το πρόστιμο των 12,6 εκατομμυρίων που επέβαλε η Επιτροπή στην Deutsche Telekom AG για την κατάχρηση δεσπόζουσας θέσεως στις αγορές σταθερής τηλεφωνίας στη Γερμανία

Το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης απαγορεύει, στο μέτρο που ενδέχεται να επηρεαστεί το εμπόριο μεταξύ των κρατών μελών, να εκμεταλλεύονται μία ή περισσότερες επιχειρήσεις κατά τρόπο καταχρηστικό τη δεσπόζουσα θέση τους στην εσωτερική αγορά ή σε σημαντικό μέρος αυτής.

Πριν από την πλήρη απελευθέρωση των αγορών τηλεπικοινωνιών στη Γερμανία, την 1η Αυγούστου 1996, η Deutsche Telekom είχε εκ του νόμου μονοπώλιο όσον αφορά την παροχή τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών στους συνδρομητές στο δίκτυο σταθερής τηλεφωνίας.

Κατόπιν καταγγελιών που υποβλήθηκαν από ανταγωνιστικές προς την Deutsche Telekom επιχειρήσεις, η Επιτροπή αποφάσισε¹, στις 21 Μαΐου 2003, ότι η Deutsche Telekom προέβαινε σε καταχρηστική εκμετάλλευση, από το έτος 1998, της δεσπόζουσας θέσεώς της στις αγορές άμεσης προσβάσεως στο σταθερό τηλεφωνικό δίκτυό της. Η κατάχρηση αυτή συνίστατο στην καθιέρωση υψηλότερων τιμών για τις υπηρεσίες προσβάσεως των ανταγωνιστών της στο δίκτυό της («ενδιάμεσες υπηρεσίες προσβάσεως στον τοπικό βρόχο») σε σχέση με τις τιμές λιανικής που χρεώνονταν για τις υπηρεσίες προσβάσεως των συνδρομητών της Deutsche Telekom. Η εν λόγω τιμολόγηση υποχρέωνε τους ανταγωνιστές της να χρεώνουν τους δικούς τους συνδρομητές με υψηλότερες τιμές από τις τιμές που χρέωνε η Deutsche Telekom στους δικούς της συνδρομητές.

Ως εκ τούτου, η Επιτροπή επέβαλε στην Deutsche Telekom πρόστιμο ύψους 12,6 εκατομμυρίων ευρώ.

Η Deutsche Telekom άσκησε προσφυγή ενώπιον του Πρωτοδικείου (νυν Γενικού Δικαστηρίου), ζητώντας την ακύρωση αυτής της αποφάσεως της Επιτροπής ή, τουλάχιστον, τη μείωση του επιβληθέντος προστίμου. Με την απόφαση της 10ης Απριλίου 2008², το Πρωτοδικείο απέρριψε την προσφυγή, κρίνοντας, κατ' ουσία, ότι η Επιτροπή ορθώς επέβαλε το σχετικό πρόστιμο λόγω της εφαρμογής άνισης τιμολογιακής πρακτικής η οποία, εξαιτίας της δυσαναλογίας μεταξύ των τιμών χονδρικής για τις ενδιάμεσες υπηρεσίες προσβάσεως στον τοπικό βρόχο και των τιμών λιανικής για τις υπηρεσίες προσβάσεως των συνδρομητών, κατέληξε σε συμπίεση των τιμών.

Η Deutsche Telekom άσκησε ενώπιον του Δικαστηρίου αίτηση αναιρέσεως κατά της ως άνω αποφάσεως του Πρωτοδικείου.

Με την σημερινή απόφασή του, το Δικαστήριο αποφαινεται, έχοντας εξετάσει τους λόγους αναιρέσεως που προέβαλε η Deutsche Telekom προς στήριξη της αιτήσεως αναιρέσεώς της, ότι το Πρωτοδικείο δεν υπέπεσε σε νομική πλάνη απορρίπτοντας της προσφυγή της Deutsche Telekom κατά της αποφάσεως της Επιτροπής.

Ως προς τον καταλογισμό της παραβάσεως, το Δικαστήριο κρίνει ότι, καίτοι οι τιμές χονδρικής για τις ενδιάμεσες υπηρεσίες προσβάσεως στον τοπικό βρόχο καθορίζονται από τις εθνικές

¹ Απόφαση 2003/707/ΕΚ της Επιτροπής, της 21ης Μαΐου 2003.

² Απόφαση του Πρωτοδικείου της 10ης Απριλίου 2008, [T-271/03](#), Deutsche Telekom κατά Επιτροπής, βλ. επίσης το ανακοινωθέν τύπου 26/08.

ρυθμιστικές αρχές, το Πρωτοδικείο ορθώς έκρινε ότι η πρακτική της επίμαχης συμπίεσεως των τιμών είναι καταλογιστέα στην Deutsche Telekom, καθώς η εν λόγω επιχείρηση διέθετε επαρκές περιθώριο να τροποποιήσει τις τιμές λιανικής που χρέωνε στους συνδρομητές της, καίτοι αυτές αποτελούσαν αντικείμενο ορισμένης ρυθμίσεως. Βεβαίως, δεν μπορεί να αποκλειστεί ότι οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές παρέβησαν το δίκαιο της Ένωσης, με αποτέλεσμα η Επιτροπή να μπορούσε να ασκήσει για τον λόγο αυτό προσφυγή λόγω παραβάσεως κατά της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας. Πάντως, το γεγονός αυτό, κατά το Δικαστήριο, δεν επηρεάζει το περιθώριο που διέθετε η Deutsche Telekom για τροποποίηση των τιμών της λιανικής.

Όσον αφορά τον καταχρηστικό χαρακτήρα της επίμαχης πρακτικής συμπίεσεως τιμών, το Δικαστήριο επιβεβαιώνει ότι η πρακτική αυτή αποτελεί κατάχρηση λόγω δεσπόζουσας θέσεως απαγορευόμενη από την Ένωση, χωρίς να απαιτείται να αποδειχθεί αν οι τιμές χονδρικής ή οι τιμές λιανικής ήταν καθαυτές καταχρηστικές. Συγκεκριμένα, συμπιέζοντας τις τιμές των τουλάχιστον εξίσου αποτελεσματικών ανταγωνιστών και αποκλείοντάς τους κατ' αυτόν τον τρόπο από την αγορά, η Deutsche Telekom ενίσχυσε τη δεσπόζουσα θέση της και, ως εκ τούτου, προκάλεσε βλάβη στους καταναλωτές, περιορίζοντας τις δυνατότητές τους επιλογής όπως επίσης και την προοπτική τους για μακροπρόθεσμη μείωση των τιμών λιανικής για τις υπηρεσίες προσβάσεως των συνδρομητών, λόγω του ανταγωνισμού στην αγορά.

Ως προς τη χρησιμοποιηθείσα μέθοδο για τη διακρίβωση αν η συμπίεση τιμών ήταν καταχρηστική, το Δικαστήριο κρίνει ότι το Πρωτοδικείο και η Επιτροπή ορθώς επέλεξαν το κριτήριο του «εξίσου αποτελεσματικού ανταγωνιστή», βάσει του οποίου εξετάζεται αν οι τιμολογιακές πρακτικές επιχειρήσεως που κατέχει δεσπόζουσα θέση ενέχουν κίνδυνο αποκλεισμού από την αγορά οικονομικού παράγοντα εξίσου αποτελεσματικού με την επιχείρηση αυτή εξαιτίας αποκλειστικώς των τιμολογίων και του κόστους της τελευταίας και όχι της ειδικής καταστάσεως των ανταγωνιστών της. Συγκεκριμένα, το κριτήριο αυτό επιτρέπει να εξακριβωθεί αν η Deutsche Telekom ήταν σε θέση να προτείνει τις υπηρεσίες της λιανικής στους συνδρομητές χωρίς να υφίσταται ζημία σε περίπτωση που θα υποχρεούτο να καταβάλλει τις δικές της τιμές χονδρικής για τις ενδιάμεσες υπηρεσίες προσβάσεως στον τοπικό βρόχο. Επιπλέον, το κριτήριο αυτό είναι σύμφωνο με την αρχή της ασφάλειας δικαίου, καθώς επιτρέπει στις κατέχουσες δεσπόζουσα θέση επιχειρήσεις, οι οποίες γνωρίζουν το δικό τους κόστος και τα δικά τους τιμολόγια, να εκτιμήσουν τη νομιμότητα της δικής τους συμπεριφοράς.

Τέλος, ως προς τα αποτελέσματα της επίμαχης συμπεριφοράς, το Δικαστήριο, όπως και το Πρωτοδικείο, εκτιμά ότι, προκειμένου η πρακτική συμπίεσεως τιμών να χαρακτηριστεί καταχρηστική, θα πρέπει να έχει καταστήσει δυσχερέστερη την πρόσβαση των ανταγωνιστών της Deutsche Telekom στην οικεία αγορά. Απαιτείται, επομένως, η απόδειξη αντίθετων προς τον ανταγωνισμό αποτελεσμάτων. Εν προκειμένω, το Δικαστήριο έκρινε ότι ορθώς διαπιστώθηκε από το Πρωτοδικείο η απόδειξη τέτοιων αποτελεσμάτων. Συγκεκριμένα, δεδομένου ότι οι παρασχεθείσες από την Deutsche Telekom ενδιάμεσες υπηρεσίες προσβάσεως στον τοπικό βρόχο ήταν απαραίτητες για τους ανταγωνιστές της ώστε να εισέλθουν αποτελεσματικώς στις αγορές λιανικής για την παροχή υπηρεσιών στους συνδρομητές, η συμπίεση τιμών παρεμπόδιζε καταρχήν την ανάπτυξη του ανταγωνισμού στις αγορές λιανικής για τις υπηρεσίες συνδρομητών, καθώς, υπ' αυτές τις συνθήκες, ένας τουλάχιστον εξίσου αποτελεσματικός με την αναιρεσείουσα ανταγωνιστής δεν μπορούσε να ασκήσει τις δραστηριότητές του στην αγορά λιανικής για τις υπηρεσίες προσβάσεως των συνδρομητών χωρίς να υποστεί απώλειες.

Επομένως, το Δικαστήριο απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως και επιβεβαιώνει το επιβληθέν από την Επιτροπή πρόστιμο ύψους 12,6 εκατομμυρίων ευρώ.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η προσφυγή ακυρώσεως αποσκοπεί στην ακύρωση πράξεων των οργάνων της Ένωσης που αντιβαίνουν στο δίκαιο της Ένωσης. Υπό ορισμένες προϋποθέσεις, τα κράτη μέλη, τα όργανα της Ένωσης και οι ιδιώτες μπορούν να ασκήσουν προσφυγή ακυρώσεως ενώπιον του Δικαστηρίου ή του Γενικού Δικαστηρίου. Αν η προσφυγή είναι βάσιμη, η πράξη ακυρώνεται. Το καθού όργανο της Ένωσης οφείλει να καλύψει το ενδεχόμενο κενό δικαίου που δημιουργεί η ακύρωση της πράξεως.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδα ☎ (+352) 4303 2582

Στιγμιότυπα από τη δημοσίευση της αποφάσεως διατίθενται από το "[Europe by Satellite](#)" ☎ (+32) 2 2964106